

საქართველო

ნაწი 75333

ნაწი 75333
ნაწი 75333
ნაწი 75333

გულ დამწვარი დედა მარიამ მეტრეველი, დიდი ნინა, სიძე ვასო, ცალკე აღწერა, მკვები: საში და ვლადიმერი, რძე: ელენე და მარტა მეტრეველები, აფშაბენ ნათესავთა და ნაცნობთა, რომ შაბათს 15 თებერვალს, 12 საათზე დღეობის ეკლესიაში გადახდილი იქნება წლის წირვა და პანაშვიდი ძვირფასი და დიდგვაროვანი სიძის და დის

ნიდოგა და დარიგო გოგალიაძის სულის მისახსენებელი. (1-1)

ირაკლი ჯავახიშვილი დაკრძალვა სოფელ ძეგრაში (ქართლი) 16 თებერვალს. 1-1

გიორგი სომონის ქა საჯავახოს დაკრძალვა სოფელ ძეგრაში (ქართლი) 16 თებერვალს. 1-1

დავით აღმაშენებლის დაკრძალვა სოფელ ძეგრაში (ქართლი) 16 თებერვალს. 1-1

დავით აღმაშენებლის დაკრძალვა სოფელ ძეგრაში (ქართლი) 16 თებერვალს. 1-1

განცხადება

საქართველოს წითელ ჯვრის საზოგადოების მთავარი სამმართველო იწვევს ექიმებს, ექიმის თანამშემუთ და მოწყალეებს და მუშაკებს რაზმში ჩასარიცხად.

ბალხისა და გველდერის უნდა ხალხმა მოუაროს. და მისი ბრძანებით უნდა გახადონ მხოლოდ საუკეთესო იარაღი, გზა და საწვავი ხალხს ამ მოქმედების. ცხადია, ამ ბრძანებით ხალხმა უნდა იმის მიხედვით, ვინც მის ერთ-ერთ გულში იმყოფება, ვინც მის ქარსა და ღმერთს გამოუყვამობს, ვინც ნდობა მისი რევილია.

ბალხა ბირჩქვს თავის პარტიას, თავის პარტიის სისხლს, რომელიც ის იცნობს სიტყვით და საქმით, ბრძოლით და მუშაობით. იცნის მისი ხელმძღვანელობის უნარი, მისი პოლიტიკური შემოქმედების ნაყოფიერება. ესაა საქართველოს სოციალ-დემოკრატიის, რომელიც დღესაც განაგრძობს საქართველოს ბედს და აქამდე ბრძოლს გამჭვირავად იციტოებდა თავიდან ჩვენს ხალხს ყოველი ხიფათით.

მუშათა მკვლელობა და ცვა ჩვენი ქვეყანა. იგი დღესაც მის შემდეგ, და მუშათა პარტია, პარტია ყველა მშრომელი ხალხისა, ესაა საქართველოს სოციალ-დემოკრატიული მუშათა პარტიაა.

პრესა

რუსულ „სოც. დემ.“ ძლიერ მოახერხა იმის თქმა, რომ დენიკინის შემოსევა—რეპრესიის შემოსევა თავისუფლების და დემოკრატიის წინააღმდეგ. ამით აღიარა, რომ აქ, ჩვენში დემოკრატია არის განუყოფელი და არა ის „კონტრ-რევოლუციონი“, რომელმაც სპარსეთში ლიტერატურაში ასეთი გატაცებით დაპირაკობდნენ.

ნის შეგნელ საქმეში. „მანი არ. ზურაბოვი, რომელიც ამ გაზეთის მხლამელი ხელმძღვანელია, კრებებზე სულ სხვა ნიით დაპირაკობდა მუშების წინაშე. იქ მან იცოდა, რომ იმპერიალიზმი მოუღებდა. ტარა ქვეყნების დემოკრატიის მოახლოება და შეგი რეპრესიის გასაწვდომად. სიმშრე აუღიბორიის წინაშე კი მისი გაზეთი სულ სხვას სწავს. რას ნიშნავს ეს ოპორტუნობა?

ნუ თუ იმით დასჯარდა ამ გაზეთის სომხის მკითხველის წინაშე ჩვენ წინააღმდეგ გამოსვლა, რომ სომხის წრეები გვერდით მისდევნენ სოციალ-დემოკრატიის რეპრესიონერებს? ნუ თუ სომხის წრეებს რეპრესიონერები, ბენელი, შევარდნაშვილი მოქმედების გამამართლებელი?

და ეს არის კლასობრივი ბრძოლის გაღვივება სომხის ერში, რომელსაც „მშაქი“ მანათი იხმებდა და რომელსაც ყოველ შემთხვევაში გადამდებენ დასაბამად? იქნება „მშაქი“ მკანია, რომ ამით დიდ სამახსურს შექმნა სომხის ხალხს? მკარამ მ. არ. ზურაბოვი შედგო ეთქო თავის რეპრესიისთვის, რომ დენიკინის შემოსევა სომხის დემოკრატიასაც და რუსის მუშასაც იმ დღეში ჩააფრინებს, როგორც ქართველს იგი ყოველი მუშის და დემოკრატიის მტერია და ყველას განადგურებს უჭადის. ნუ თუ ამის თქმა არ იყო საქართველოს მისისათვის?

„მარანი“ (№ 25)* ეტება სოკის ამხმებს, დაწვრილებით მოგვიტორობს, თუ როგორ დავიკავებს ქართველებმა სოკი და, სხვათა შორის, სწერს შედეგს:

„ცხადია, რომ სოკის ეპიზოდს აქვს თავისი ისტორია და ამით ცდილობს „მარანი“ პირ-ღირბოლიანი დამატაკოს, რომ დენიკინის შემოსევა სოკის ოლქში სანაირის ეპიზოდის გამოძახილი არის და კავშირი აქვს ჰაბროს მოქმედებისათვის. „მომხდარ ხელშეკრულების წინააღმდეგ ქართველმა მთავრობამ, გაცუცხლებს იმპერიალიზმით, ახლათ დაიწყო მოლაპარაკება „ძველი სასწავლებლის აღსადგენით“... და როგორც მუდამ, მოლაპარაკების შედეგმა ანტონოვი ორივე მხარეები მიემართათ ხმალითისთვის. „რა ავიკრეფო, ჩვენ ვერ გავიმართლებთ დენიკინის ჯარის ერთბაშით თავდასხმას, რის გამო დაზარალდება ადგილობრივი მოსახლეობა. და თუ მთორე მხრივ მხედრობაში მივადებთ ადგილობრივ ხალხს განწყობილებას, მაშინ ჩვენს თავის გაუგებარი ხდება თვითმპრობერული და დემოკრატიის წინააღმდეგი წყობილების თავდასხმების ეს ასალი ავანტიურა, რითაც, ვაშორებთ, ძალიან დაზიანდება მხოლოდ მშრომელი ხალხი. „ჩვენთვის აგრეთვე გაუგებარია ჩვენი მთავრობის მისწრაფება უქვეყნად დიკავილს და „უღელავ“ გახადოს ეს მიწა, რომელიც სრულიად ქართველებისა არ არის, სომხის ოლქში ქართველები შეადგენენ მოახლოების ერთ მეოცედს ნაწილს, შეტს არა და არც ისტორიულად, არც ეთნოლოგიურად, არც ეკონომიკურად არ შეიძლება ამ პოლიტიკის განხორციელება. ამაოდ ახმარებენ თავის სამხედრო ძალებს საქართველოს მთავრობა თავის მხედველ აგრესიული პოლიტიკის განხორციელებით. მაშინაა, ჩვენ საქართველო ვთვლით, რომ მთავრობა ეცდეს შევიდომიანის გზით გადარკის საკითხს. „და უკეთუ რომელიმე ხიფათი გმუქრება საქართველოს დემოკრატიულ საქმიანობას“

„ახირებულნი“

რეკლამა I. საწყობი „ერთობის“ კონტრაქტისა.

პირველი სოციალ-დემოკრატიული

ხალხიდან დაიწყება დამწვარებული კრების ბრძანებები და გაგრძელდება სამ დღეს. ყველა მოქალაქე ამ დღეებში უნდა მივიღოს საპირიგნო მუთთან და თავის აზრი გამოთქვას საქართველოს ბედის და მომავლის შესახებ.

დამწვარებული კრება უნდა გახდეს სარკე ჩვენი ხალხის სურვილის, მისი დაუჯდარი, დაფიქრებული, ორი წლის რევოლუციური გამოცდილებით შექმნილი აზრისა და შეტყულების. უნდა დაინახოს მთელმა მოსოფლიომ, ყველა მტერმა და მოყვარემ ნაშედილი გულს ზრახვა მთელი ხალხის, რომელიც საქართველოს ტერიტორიაზე ცხოვრობს.

ამას ორი წლით აქვს მნიშვნელობა, შინაპირიგნობიანი ისინი, ვინც ხალხის მტერებას ატარებს გულში და ხალხის სახელად კი ხარკებლობს თავის ბირობით სურვილების გასასაღებლად. გარეთ პირა დაფიქრებით იმით, ვინც საქართველოს დემოკრატიის ბრძოლის ვერ შეგუება და კლდე ფიქრობს ჩვენს ხალხს მონაწილის უღელში გაბნის.

შინ დაფიქრებული კრება შეტყუების და შეგუების ყველას, ვინც ჩვენი ქვეყნის გრძელვადი და მისი წინააღმდეგ ხელის შეწყობა აქვს მიზნად დასახული. გარეშეთა წინაშე იგი ამით გააძლიერებს საქართველოს ძალებს და გააძლიერებს მის დემოკრატიულ წყობილებას.

შეგრ ვის უნდა შევინდოთ ეს საქმე? ვის უნდა ჩაბაროს ხალხმა ბედა თავისი ქვეყნის? რასავერცხვია თავის თავს. ხალხი თვით უნდა გახდეს მტკიცე თავის მომავლის. იგი თვით უნდა იყოს გამგებ და პატრონი თავის ქვეყნის. ყველაფერი

